

Stævning

Laserdisken ApS
Prinsensgade 38
9000 Aalborg

indstævner herved

Kulturministeren
Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K
Ny Østergade 26 B

til som sagsøgt at give møde for Østre Landsret, Bredgade 59, 1260 København K, på den af retten berammede dag, tid og sted, hvor sagsøgte skal svare i sagen samt medtage de dokumenter, denne vil påberåbe sig, og Laserdisken ApS ved direktør Hans Kristian Pedersen, agter at nedlægge følgende:

Påstand

- 1) Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at Bekendtgørelse om Medierådet for Børn og Unge nr. 30 af 16.01.1998, særligt kap. 4 (§§ 16-20) "*Mærkning af videogrammer*", (jfr. Filmloven nr. 186 af 12.03.1997, § 21, stk. 1) er ugyldig.

Hovedanbringender:

Som sagsøger gør jeg gældende

- at bekendtgørelsen er i strid med EF-traktatens regler om frie varebevægelser, jfr. artikel 30 og 36.
- at lovens restriktioner i forhold til importører går videre end nødvendigt for at nå lovens tilsigtede mål (proportionalitetsprincippet).
- at bekendtgørelsens kap. 4 er udformet således, at den er i strid med lovens § 21, stk. 1. Efter bekendtgørelsens kap. 4 er der *ubetinget* mærkningspligt, mens lovens § 21, stk. 1 giver mulighed for at oplyse om films egnethed for børn og unge *på anden måde* end ved mærkning.

Faktiske omstændigheder

a) Filmlovens bestemmelser:

Lovens formål er at fremme filmkunst, filmkultur og biografkultur i Danmark.

I lovens kap. 6. "Medierådet for Børn og Unge" i § 20 er en bestemmelse om, at enhver film, der vises offentligt for eller erhvervsmæssigt sælges, udlejes eller udlånes offentligt i Danmark til børn under 11 og 15 år, skal forinden være godkendt for børn i den pågældende aldersgruppe af Medierådet for Børn og Unge.

I § 21 er en bestemmelse om, at enhver, der foreviser film offentligt, eller den, der erhvervsmæssigt sælger, udlejer eller på anden måde udbreder film offentligt i Danmark, har pligt til efter nærmere regler herom fastsat af kulturministeren at mærke eller på anden måde oplyse om films egnethed for børn og unge i overensstemmelse med Medierådet for Børn og Unges vurderinger herom.

De nærmere regler er Bekendtgørelse om Medierådet for Børn og Unge nr. 30 af 16.01.1998.

b) Bekendtgørelsens § 16 og § 17:

Videogrammer skal mærkes på én af følgende måder:

- 1) Godkendt for alle.
- 2) Godkendt for alle, men frarådes for børn under 7 år.
- 3) Godkendt for børn over 11 år.
- 4) Godkendt for børn over 15 år.

Er en film ikke godkendt af Medierådet, skal mærket "Godkendt for børn over 15 år" benyttes.

c) Bekendtgørelsens § 19:

Indeholder videogrammet flere film - herunder brudstykker af film - som er vurderet forskelligt, skal videogrammet mærkes i overensstemmelse med vurderingen af den film, der har den højeste vurderingsgrænse.

Det har den betydning, at en film med udenlandsk oprindelse, der er godkendt til børn i en dansksproget udgave enten med dansk tale eller med danske undertekster, ikke dermed er godkendt til børn i den originale udgave, og at et videogram, der indeholder programmateriale udover selve filmen, heller ikke er godkendt til børn, selvom filmen måtte være det.

d) Bekendtgørelsens § 20, stk. 1:

Mærkningsoplysningerne skal være synlige i deres helhed og må ikke kunne fjernes. Oplysninger skal være påtrykt eller påsat som mærkat på videogramboksens omslag.

Ifølge Medierådet for Børn og Unge skal bekendtgørelsens regler forstås på den måde, at der gælder en *generel og ubetinget mærkningspligt* for forretninger, der erhvervsmæssigt sælger, udlejer eller på anden måde udbreder film offentligt i Danmark.

Den administrative praksis er således en indskrænkning af de muligheder for oplysning, der er angivet i Filmlovens § 21, idet kulturministeren via Medierådet og bekendtgørelsens § 20, stk. 1 har frataget private muligheden for at oplyse "på anden måde" jfr. Filmlovens § 21.

Ad anbringende 1 & 2:

Restriktioner i form af censur og påbud om godkendelse og mærkning af videogrammer i forbindelse med salg til børn svarer til kvantitative indførselsrestriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning, som er forbudt i henhold til artikel 30, medmindre de falder under undtagelsesbestemmelserne i artikel 36.

Filmloven er - med undtagelse af den bekendtgørelse, der har hjemmel i § 21 - i overensstemmelse med undtagelsesbestemmelserne i artikel 36. Anbringendet gøres gældende mod indskrænkningen af Filmlovens § 21, som er udtrykt ved bekendtgørelsens ubetingede krav om mærkning.

Det bestrides, at et ubetinget krav om mærkning - når der er tale om salg til voksne - er i overensstemmelse med artikel 36.

Proportionalitetsprincippet:

Overholdelse af et ubetinget krav om mærkning af videogrammer efter bekendtgørelsens regler medfører en betydelig økonomisk og arbejdsmæssig belastning af importører af videogrammer, idet hvert eneste eksemplar skal pakkes ud af den beskyttende indpakning, det er sendt i, for at mærkningen kan ske direkte på kassetten omslag. Dertil kommer selve udgiften til fremstillingen af mærket og arbejdet med at sætte mærket på.

Det følger både af Domstolens fortolkning af artikel 36 og af proportionalitetsprincippet, at de for borgerne restriktive virkninger af en retsakt ikke må gå videre end nødvendigt, dvs. der skal være et rimeligt forhold mellem de formål, der forfølges, og de midler, der anvendes.

Det bestrides, at der er den nødvendige sammenhæng mellem formål og middel i Bekendtgørelsen. Der er ikke angivet noget formål i Bekendtgørelsen. Direkte adspurgt har hverken Kulturministeriet eller Medierådet for børn og unge angivet et formål med de restriktive krav, der i sagens natur belaster importører af videogrammer fra andre medlemsstater.

Idet cencurbestemmelserne er rettet mod børn og unge under 15 år, bestrides, at det kan pålægges importører, der udelukkende sælger til voksne, et ubetinget krav om mærkning.

Ad anbringende 3:

Kulturministeren har ikke hjemmel til at tilsidesætte privates mulighed for at oplyse om films egnethed på anden måde end ved mærkning, sådan som Filmlovens § 21 giver mulighed for.

Vedlagte bilag:

Bilag 1	Laserdiskens skrivelse til Kulturministeriet, 13/11-98
Bilag 2	Medierådets skrivelse til København Politi, 4/3-99
Bilag 3	Medierådets skrivelse til Laserdisken, 6/8-99

Prosessuelle meddelelser kan fremsendes til direktør Hans Kristian Pedersen, Laserdisken ApS, Prinsensgade 38, 9000 Aalborg

Aalborg den 7. februar 2000

Hans Kristian Pedersen